

V neděli jsem se vrátil z festivalu Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou, kde jsem prožil tři zajímavé a krásné dny. První co mě zaujalo byl netypický výběr hostů. Jenom pro ilustraci první den, který jsem v Náměšti strávil, byl ve znamení "šramlů a bandů" (Zatrestband, Oldřich Olaf Martínek, Echt!, Fanfare Ciocarlia) a následující den nesl název "divadelní den" (muzika z divadla Sklep, Jiří Suchý a Hot Sweet Orchestra, Jablkoň).

Co mě udivilo hned poté bylo, že lidé byli při koncertech úplně zticha, poslouchali muziku se zaujetím a oceňovali potleskem výkony muzikantů i několikrát během skladby. Zkrátka a dobře byl to festival, který se zcela vymykal v současné době klasickému typu festivalu, kde člověk neustále naráží na "ožralé" jedince, kde všude se nese odér přepáleného tuku ze stánků nabízejících klobásy a kde hudba je už skoro spíš kulisou.

Takže zatímco na mnoha jiných festivalech chodím do zákulisí probírat "životně důležité věci", zde jsem po tři dny seděl jako zařezaný a poslouchal hudbu, která na festivalech zaznívá jen velmi zřídka. Rád bych dodal, že koncerty se odehrávaly na nádvoří zámku, v jízdárně a open scéna u náměstí v kempu. Koncerty navštěvovalo odhaduji tak 500 lidí. A největší hudební zážitek? Alespoň pro mě to byla nejrychlejší dechovka na světě, rumunská skupina Fanfare Ciocarlia. Při poslechu jsem nevěřil vlastním uším. Skupina asi patnácti snědých hudebníků hrála v neuvěřitelném tempu hudbu, v níž zaznívala neuvěřitelně rychlá sóla.

Po koncertu a jednom předavku se kapela přesunula ze sálu jízdárny ven pod širé nebe, kde ještě dlouhou dobu unpugged hrála pro lidi, kteří utvořili kolem kapely kruh. Folkové prázdniny v Náměšti nad Oslavou považuji za jeden z nejhezčích festivalů z těch, na kterých jsem kdy byl.